

Νικηφόρος Βρεττάκος

Τα γόνατα του Ιησού

* **μί'**: μία

* **προβάτιζαν**
(προβατίζω): έκαναν
προσπάθεια να περπα-
τήσουν, μπουσουλούσε
με αυτά

* **τα φίλευεν**: τους
πρόσφερε

Καρφωμένα στ' αγριόξυλο του σταυρού, σχηματίζουν
μι^ς* αμβλεία γωνία.

Είναι τα ίδια τα γόνατα
που προβάτιζαν*, παίζοντας, γύρω απ' το κόκκινο
φουστάνι της μάνας του, όταν
ήτανε βρέφος δέκα μηνών.

Που αργότερα, έφηβος, τ' ακούμπαγε κάτω
στη γη πριονίζοντας το ξύλο ενός κέδρου.
Που λύθηκαν κι έπεσαν, ένας σωρός,
— μια νύχτα που η άνοιξη ήταν αβάσταγη
και μύριζε η γης κι ο ουρανός λεμονάνθι—
στο Όρος των Ελαιών.

Κι είναι ακόμη τα γόνατα
που κάθιζε, αμίλητος, δυο δυο τα παιδιά
κι απλώνοντας δίπλα του, πάνω στη γη,
το απέραντο χέρι του, τα φίλευεν* ένα
λουλουδάκι —

κομμένο
απ' τον πλούτο του σύμπαντος.